

Meerdaagse excursie Texel, 6-9 november 2015.

Na een pauze van twee jaar was het weer eens tijd voor een meerdaagse groepsexkursie van de VWG Losser. De organisatie was in handen van Angelique Lamme en Henk Noordkamp en er waren in totaal 21 leden van de VWG Losser, die zich voor dit weekend hadden aangemeld. Op de valreep kwam daar nog een 22^e deelnemer bij.

Even ontstond er wat onrust, toen de kok en bestuurder van de "cadiwagen" tengevolge van een verkeersongeval mogelijk de excursie moest missen.

Maar met ondersteuning van pijnstillers en voldoende hulp vanuit de groep kon de kok samen met de 21 andere deelnemers op vrijdagmorgen 6 november, met zeven auto's en een aanhanger, op pad gaan naar Texel.

Traditiegetrouw gebeurde dit niet via de kortste route, maar via de meest interessante vogelgebieden die er op de route te vinden zijn.

En zo ging ook dit jaar de karavaan via zuidwest-Friesland, langs de IJsselmeerkust op weg naar de Afsluitdijk.

De eerste stop was bij de Sondelerleien, vlakbij Lemmer. Het was een grijze dag, maar gelukkig wel droog. De ganzen in Friesland waren opvallend afwezig. Op dat moment hadden we nog niet door, dat deze afwezigheid van o.a. grote aantallen ganzen, eenden en lijsters ons als een rode draad door het weekend zou gaan begeleiden.

We reden langs de klifkust van de zuidwesthoek richting Stavoren, want daar was een Bruine Boszanger gemeld, voor bijna alle deelnemers een nieuwe soort.

Na een korte stop bij Laaksum, waar we op het IJsselmeer een groep van 3.000+ Toppers op het water zagen dobberen, kwamen we aan in de jachthaven bij Stavoren, waar andere vogelaars al meer dan een uur zochten naar de kleine bruine vogel.

Na een half uur tevergeefs de heggen te hebben afgespeurd, vonden we het wel genoeg en de eerste auto's gingen op pad richting Workum. Echter na nog geen 3 km rijden kwam er een telefoontje van de achterblijvers: "we hebben hem gevonden".

Bij terugkomst troffen we een groep vogelaars aan die allemaal naar één punt in een heg zaten te kijken en pas na heel goed turen ontwaarden we een klein en onopvallend bruin vogeltje dat neurotisch snel door het dichte bladerdek van de heg bewoog, waarbij het steeds zijn duidelijk roep liet horen. Met wat geduld lukte het Ronald Kamphuis om deze hyperactieve vogel op de plaat vast te leggen. Een fantastische waarneming en een droomstart voor dit weekend.

Onze volgende halte was de omgeving van Workum. Inmiddels waren zes van de zeven auto's dicht bij elkaar gekomen en trok de groep als een olievlek over het Friese land op zoek naar zoveel mogelijk soorten. De Slechtvalk, Goudplevier, Kluut, Baardman, Wintertaling en Smient waren leuke soorten in de Workumerwaard en vanaf het uitkijkplateau op de Slinkewei werden nog een paar Kemphanen aan de lijst toegevoegd.

De zevende auto, die wat achter de groep aan kwam, had inmiddels een prachtige Zeearend gespot, vanuit de kijkhut aan de Wioldijk.

Na Piaam werd, als volgend doel, Den Oever in het navigatiesysteem ingevoerd, want daar wilden we op zoek gaan naar de Buffelkopeend in de Zuiderhaven.

Maar helaas, ondanks langdurig zoeken lukte het ons niet om deze soort aan de daglijst toe te voegen.

Door al dat gespeur naar vogels hadden we het gevoel voor tijd een beetje verloren en omdat we blijkbaar ook nog niet helemaal gewend waren aan de recente omschakeling naar de wintertijd, was het al bijna donker toen we in de veerboothaven aankwamen.

De eerstvolgende boot ging pas om 17:30 uur, zodat het uiteindelijk bijna 18:30 uur was toen de hele groep compleet was in de Breemhoeve.

De deelnemers, die al met de boot van 16:00 uur overgestoken waren, hadden al pannen met water voor de pasta op het vuur gezet.

De kok, ondersteund door een aantal enthousiaste vrijwilligers, kon direct aan de slag. En een klein uurtje later kon de hele groep aan tafel om te genieten van een heerlijke pasta carbonara.

Na het eten werd gezamenlijk, onder het genot van koffie en zelfgebakken cake van Hanny Waarts, de daglijst doorgenomen en konden we in totaal 81 soorten noteren, waarbij de Bruine Boszanger natuurlijk de meest spectaculaire was.

De volgende dag, zaterdag, begon grijs en winderig. De groep viel direct in kleinere eenheden uit elkaar. Ronald, de fotograaf, was al op weg naar de Slufter toen anderen nog aan het ontbijt moesten beginnen. Vlak daarna vertrokken er enkele deelnemers op de fiets en uiteindelijk ging de hoofdmacht met auto's op weg naar de Mokbaai en de telpost Hoornderslag. En terwijl we op weg waren kwamen de eerste meldingen via de de Whatsappgroep Texel 2015 binnen: "Ijsvogel", "Houtsnip", "Kleine Zilverreiger", "Grutto Mokbaai, gebroken vleugel".

Op de telpost Hoornderslag waren het vooral de Jan-van-genten die de zeetrek bepaalden. Daarnaast werden nog enkele Roodkeelduikers, een Alk, Zwarte Zee-eenden en twee zeehonden waargenomen.

De telgroep bij de strandopgang, gekleed tegen de wind met jassen mutsen en dassen, stond in schril contrast met de zwemmers in Adamskostuum, die het frisse Noordzeewater trotseerden.

Op een strekdam zaten ca. 60 Zilvermeeuwen, waarvan er drie voorzien waren van een kleurring. Twee van de drie ringen konden worden afgelezen en het bleek hierbij om een ringproject te gaan van het eiland Texel.

Inmiddels was het behalve winderig en grijs ook buig geworden en vanaf de Hoornderslag trokken we verder naar de Mokbaai.

Het was weliswaar nog eb, maar we hoopten dat we daar toch wat steltlopers zouden kunnen ontdekken.

Vanuit de Slufter kwam via de Whatsapp de kreet "Tsjakka" binnen. Het was Ronald gelukt om een paar schitterende opnames van de Strandleeuwerik te maken.

Ondertussen begonnen de eerste groepjes ook Dijkmanshuizen "uit te kloppen" op zoek naar de Grauwe Franjepoot. En ook hier gold de regel : hoe meer ogen , hoe meer soorten.

Op grote afstand , en soms half verstopt achter de begroeiing, meende Ben Hulsebos toch iets afwijkends te zien tussen een aantal Bonte Strandlopers. En plotseling liep daar de Grauwe Franjepoot helemaal vrij in het zichtveld voor de hut, om even later weer spoorloos in de begroeiing te verdwijnen.

Omdat het nog redelijk weer was besloten we terug te gaan naar de Mokbaai en daar een wandeling te maken in de duinen bij de kazerne in de hoop daar een Klapekster aan te treffen.

Het was inmiddels opkomend water en de Mokbaai vulde zich met Rotganzen, Smienten, Wintertalingen, Bonte Strandlopers, Wulpen, Kanoeten en Kluten. En de Slechtvalk hield een oogje in het zeil. De wandeling door de duinen leverde helaas geen Klapekster op.

Inmiddels werd het steeds dreigender en trokken er af en toe flinke buien over het eiland. Er was nog tijd om langs de waddenkust richting Utopia te rijden.

Bij de IJzeren Kaap werd gezocht naar Geoorde Futen en Kuifduikers op de Waddenzee, maar de stevige wind maakte het spieden door de telescoop er niet makkelijker op. Beide soorten werden dan ook niet gevonden.

Het weer werd steeds onstuimiger en besloten werd om de thuisreis te aanvaarden richting de Breemhoeve. Onderweg werden nog een paar groepen Kleine Zwanen gevonden in de polder Eijerland. Maar de algehele indruk was toch dat het eiland een beetje leeg was wat betreft de vogels.

Na het eten werden we tijdens de koffie getrakteerd op appeltaart die Angelique bij de lokale AH had weten te bemachtigen. De soortenteller voor die dag werd vastgesteld op exact 100. Tijdens deze

rituele lijstbijeenkomst werd Leo Hassing in het zonnetje gezet i.v.m. de recente vangst van de 100.000^e vogel op het ringstation. Ook waren er lovende woorden en een fles geestrijk vocht voor de organisatoren, Angeliqne en Henk en werd de gekneusde kok ook nog even een hart onder de riem gestoken.

De zondag begon met zonnige omstandigheden en de diverse groepen waren dan ook snel van de ontbijttafel verdwenen en trokken alle kanten op, het eiland over.

Er was een fietsgroep van vier die rustig in de richting van de duinen en de Staatsbossen peddelde, er ging een auto op weg naar de Hoorderslag om de zeetrek te bekijken en een andere groep vertrok linea recta naar de Slufter om de zondagsbezoekers voor te zijn.

Al om half negen verstuurde Ronald een bewijsplaatje van een IJsvogel via de Whatsappgroep, binnen een uur gevolgd door een opname van een Baardmannetje.

De zeetrekken hadden een Noordse Stormvogel als nieuwe soort en vlak daarna twee Tapuiten en in de Slufter kon een Havik genoteerd worden.

De Hoorderslag was inmiddels verlaten want de Zwarte Mees en Boomkruiper, die gemeld werden, zijn nu niet direct soorten die je op het strand verwacht. De exotische Vorkstaartscharelaar, die bij de Robbenjager werd waargenomen, telde niet mee voor de soortenlijst, want de vogel staat niet vermeld in de Vogelgids van Europa (Svensson).

De Sluftergroep was via Volharding, bij de Cocksdorp aangekomen bij het monument aan de Lancasterdijk. Hier hoorde Ben Hulsebos een afwijkend roepje bij een pieper, die opviel door een opgerichte houding, een egale borst buik zonder streeppatroon en oranje poten: een Grote Pieper. Voor bijna iedereen in de groep betrof het hier een nieuwe soort, die mooi bekeken en vergeleken kon worden tussen de omringende Graspiepers.

De fietsers hadden inmiddels de vuurtoren bereikt en trakteerden zichzelf op het standaard rantsoen voor vogelaars: appelgebak. En terwijl men van dit fruihapje genoot, ontdekte Jos Wolters vanuit z'n ooghoeken een zwaluw, een Vale Gierzwaluw, die voor het restaurant bij de vuurtoren enkele rondjes vloog. Na enkele minuten was de vogel alweer uit het zicht verdwenen en werd helaas niet meer terug gevonden. De Vale Gierzwaluw wordt de laatste paar jaar regelmatig in november rond de vuurtoren van Texel waargenomen.

Bij Utopia en de Schorren werden Tapuiten en Middelste Zaagbekken genoteerd.

Het begon inmiddels te betrekken en langzaam liep deze vogeldag ten einde. Het begon met de afmelding van Ronald, die op deze dag al huiswaarts moest keren en de boot van 14:00 uur nam. Inmiddels kwamen er foto's binnen van bacchanalen in een visrestaurant en daarmee leek de kans op 150 soorten voor dit weekend definitief verkeken.

En terwijl de visboeren genoten van hun gebakken vissie, perste de Utopia groep er nog een eindsprintje uit. Bij de IJzeren Kaap werden dit keer de Georde Fuut en de Kuifduiker genoteerd, terwijl binnendijks een Witbuikrotgans werd gevonden in een groep van 500 Rotganzen. Ook deze dag liep langzaam ten einde en via de polder Waal en Burg werd er een route naar de Breemhoeve gepland. Onderweg vonden we nog een groep Kleine Zwanen en bij Waal en Burg was de lucht gevuld met Goudplevieren.

We waren bijna allemaal gelijktijdig bij ons onderkomen in de buurt van Den Hoorn. De fietsers hadden ruim 60 km in de kuiten zitten, dus daarvoor kwam een stevige pasta maaltijd als geroepen. De gekneusde kok zat er inmiddels helemaal door en mocht zich verheugen op een flinke steun uit de groep, zodat er toch een voedzame maaltijd op tafel gezet kon worden.

Na het eten en een flitsend optreden van de afwasploeg was het weer tijd voor een optreden van de lijststaanvoerder.

Hoewel het er dit keer even op leek dat Leo de controle over de rumoerige groep dreigde te verliezen, wist hij uiteindelijk toch de zaak weer in het gareel te krijgen en kon de dag officieel afgesloten worden met 102 soorten.

Maandagmorgen was iedereen op tijd klaar en na het ontbijt en het opruimen, werden de aanhanger en de auto's ingepakt en gingen we op pad om met de boot van 9:00 uur de oversteek naar Den Helder te maken. Halverwege het Marsdiep pikte de Noordkamp/Wolters combinatie een Kleine

Jager op die op een paar honderd meter naast de veerboot boven het water vloog. Na ontschepping werd koers gezet naar de Waddenhaven in Den Oever, waar we de Kleine Alk aan onze lijst konden toevoegen. In een bulderende wind was het schier ondoenlijk om van deze watervlugge kleine dondersteen fatsoenlijk foto's te maken. Toch lukte het Johan Verloop uiteindelijk om de mini pinguïn in een kortstondig rustig moment haarscherp te fotograferen.

Na de Kleine Alk gingen we op weg naar de Zuiderhaven in Den Oever, om nog een poging te doen de Buffelkopeend te vinden.

Maar we waren te laat, de vogel was inmiddels gevlogen. Gelukkig nog wel in het blikveld van Dick Roggeveen en Johan Verloop, zodat tenminste enkele vogelaars van het excursiegezelschap deze nieuwe soort in konden brengen voor de totaallijst.

De reis ging verder via de dijk Enkhuizen-Lelystad naar de Knardijk aan de oostkant van de Oostvaardersplassen. Hier dobberde een Rosse Stekelstaart tussen enkele Kuifeenden en Futen. Een bezoek aan de Kleine en Grote Praambult leverde geen extra vogelsoorten op.

De laatste nieuwe soort die we konden toevoegen aan de weekendlijst was de Krooneend die we langs het Veluwemeer, vlakbij Harderwijk, aantroffen.

Met deze soort kwam de totaalstand voor dit weekend op 136 soorten. En dat is een prachtig aantal, gelet op de relatief warme weersomstandigheden voor november en de daardoor lage aantallen (water)vogels.

Sander Wansing

Foto's: Angélique Lamme, Henk Noordkamp, Johan Verloop, Ronald Kamphuis en Sander Wansing

